

«در مسیر بوستون» (Road to Boston)

سال ۲۰۲۳ - کره جنوبی



فیلم در مسیر بوستون، درباره ورزشکاران کره‌ای است که در اولین مسابقه رسمی و بین‌المللی دو ماراتن پس از جنگ دوم جهانی، یعنی ماراتن سال ۱۹۴۷ بوستون آمریکا، شرکت می‌کنند. فیلم درباره برهه‌ای خاص از تاریخ کشور کره جنوبی است؛ یعنی دوره‌ای که کره هنوز به عنوان یک کشور مستقل شناخته نمی‌شود. در ابتدای فیلم شاهد این هستیم که یکی از دوندگان کره‌ای به نام «چانگ کی سون» موفق می‌شود که در المپیک سال ۱۹۳۶ برلین، مدال طلای ماراتن را به دست آورد و هم تیمی او («سونگ یونگ نام») هم مدال برنز را به گردن می‌آورد. اما چون آن سال ها کره جنوبی تحت حاکمیت ژاپن است و سون که با این وضعیت مخالف است، در هنگام اهدای مدال پرچم ژاپن را می‌پوشاند؛ به همین دلیل در بازگشت از المپیک، مجبور به عذرخواهی و امضای تعهدنامه‌ای مبنی بر کنارگیری از ورزش می‌شود.

حالا ۱۰ سال بعد از آن واقعه و پس از پایان جنگ جهانی دوم و شکست ژاپن از آمریکا، سلطه ژاپنی‌ها بر کره پایان یافته است اما این بار کره که حالا به دو قسمت شمالی و جنوبی تقسیم شده است، تحت حکومت‌های شوروی و آمریکا اداره می‌شود. «نام» که همچنان به دویدن و مربیگری دوومیدانی ادامه می‌دهد، به دنبال یافتن استعدادها و ورزشی جدید است و از «سون» که قهرمان ملی و صاحب مدال طلا و فرد شناخته شده‌ای است دعوت می‌کند به آنها کمک کند؛ او می‌تواند به کمک رابطه دوستانه و آشنایی‌اش با یکی از قهرمانان آمریکایی برای گرفتن دعوت‌نامه رسمی حضور تیم کره در مسابقات ماراتن بوستون استفاده کند. این دعوت‌نامه به آنها داده می‌شود؛ اما با این شرط که

«سون» مربیگری تیم را به عهده داشته باشد. «نام» که مدت‌هاست یک جوان با استعداد به نام «یون بوک سو» را زیر نظر گرفته است، سعی می‌کند او را به حضور در تیم ترغیب کند. «سو» که مادری مریض و مشکلات مالی زیادی دارد، تنها هم و غمش کسب درآمد است و «نام» پنهان از مربی «سون»، به او قول پرداخت حقوق در ازای دویدن را می‌دهد. علاوه بر مشکلات دوندگان و عدم آمادگی آنها، مشکلات زیاد دیگری هم پیش پای اعزام تیم به بوستون وجود دارد؛ به دلیل اینکه کره کشوری تحت اشغال است، طبق قوانین آمریکا لازم است یک فرد حاضر در آمریکا، آنها را ضمانت کند و مبلغ زیادی پول هم به عنوان وثیقه پرداخت شود. با پیدا شدن یک کره‌ای ساکن آمریکا، مشکل اول حل می‌شود اما برای تأمین مبلغ وثیقه، هیچ‌یک از تاجران و سیاستمداران کره‌ای حاضر به حمایت مالی از تیم نمی‌شوند. از سوی دیگر هم دولت نظامی آمریکا در کره با درخواست آنها مبنی بر حذف وثیقه سنگین مالی موافقت نمی‌کند؛ خبری که اعلامش موجب می‌شود مردم خودشان دست به کار شده و با جمع‌آوری پول‌های اندک، این مبلغ را تأمین کنند. بعد از همه این ماجراها، تیمی که با انگیزه‌های وطن پرستانه و سختی و دشواری زیادی خودش را به بوستون آمریکا رسانده است، در آنجا با واقعیت تلخی روبه‌رو می‌شود؛ آنها به خاطر اشغال کشورشان توسط آمریکا، باید با پرچم آمریکا در مسابقات شرکت کنند! اتفاقی که برای «سون» که مدال طلای المپیکش به نام کشور ژاپن ثبت شده است، اصلاً پذیرفتنی نیست. ضامن کره‌ای سعی می‌کند آنها را مجاب کند که با شرایط کنار بیایند؛ به هر حال دولت و سیاستمداران کره هیچ حمایتی از آنها نکرده‌اند، پس چرا آنها باید این فرصت را از دست بدهند و اینقدر روی ثبت نام و نشان کشور کره پافشاری کنند؟

